

ବନ୍ଧୁ ସୁପ୍ରଭାତ

ମାହମୁଦା ରଙ୍ଗୁ

ବନ୍ଧୁ ସୁପ୍ରଭାତ --
ଆକାଶଜୁଡ଼େ କୋମଲ ଆଲୋର
 ବିଚ୍ଛୁରିତ ରବି,
ଅନ୍ତବିହୀନ ପଥେର ସାଥି
ତୁଇୟେ ଆମାର ଆପଣ ମନେର ଛବି ।

ଶୁକତାରାଦେର ଶୁଭ ପ୍ରଭାୟ
ଗଲ୍ପ କଥାର କଲ୍ପଗାଥାୟ
ତୋର ସାଥେ ଯେ, ଆମାର ପ୍ରାଣେର ସନ୍ଧି ।
ଆମରା ତୋ ନଇ ଚଳାତି ହାଓୟାର ପଛି ।

ଚଲ ଚଲେ ଯାଇ ଓହ ସୁଦୁରେ --
ବସ ଧାରାର ବସି ଧାରାଯ ଭେସେ
ଅଫୁରନ୍ତ କଥକତାର ଉଛଲେ
 ନିମର୍ଜନ ନିରଂପମ ସେଇ ଦେଶେ ।

ବନ୍ଧୁସୁପ୍ରଭାତ --
ଆକାଶଜୁଡ଼େ କୋମଲ ଆଲୋ
 ଜାଗଛେ ଗଗନ ଫୁରେ,
ଏକଟିବାର ଆବାର ଫିରେ ଚାଇ ତୋକେ
ସନ୍ଧିନ ଆବାସ ହୋତେ ଦୁରେ ବହ ଦୁରେ ।

ଯେଥାନେ ଜୟଜୟାକାର ବିସ୍ମିତ ହଦଯ ।
 ଫିରେ ପେତେ ଚାଯ ତୋକେ --
ଓଇଥାନେ --
ଏକଟି କଦମ୍ବର ଗେଥେ ଥାକା ବସିଭେଜା ବୃତ୍ତକେ ।

ତୋକେ ବଲି, ଆମାର ଅନ୍ୟ ମନେର ସିନ୍ଦୁକ
 ଅଜୟ ପ୍ରଲାପ-ବିଲାପ
ଅନଗର୍ଜ ବଲେ ଯାଓୟା, ବେସୁରୋ ସନ୍ତୁକ,
କୁଷ୍ଟବେଧା ପ୍ରେମେର ନଷ୍ଟ ସଂଲାପ ।

ଆଇଫେଲ ଟାଓୟାର, ଭେନିସ,
ନାୟାଗ୍ରା, ଡିଜନୀ, ପେଟ୍ରୋନାସ ।
ଭୁଗୋଲକେର ପ୍ରାନ୍ତ ସୀମାନ୍ତବ୍ୟେପେ
ସତଃସ୍ଫୁର ସ୍ରଗ୍ଗତ ସଂଲାପେ ।
 ବନ୍ଧୁ ଆମାର, ମାୟାବୀ କଲ୍ପ କାହନ
 ଚିରତାରନ୍ୟେ, ଚିରନ୍ତନ ଆନନ୍ଦ ବାହନ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର ମାନବ !!
ପୃଥିବୀର ଜେଗେ ଓଠାର ମହେନ୍ଦ୍ର କ୍ଷଣେ
ସୁପ୍ରଭାତ ।
ବନ୍ଧୁସୁପ୍ରଭାତ ॥